

॥ अथर्वशिरोपनिषत् शिवाथर्वशीर्षं च ॥
|| atharvaśiropaniṣat śivātharvaśīrśaṃ ca ||

Informazioni:

Titolo: Atharvashira Upanishad

Nome file: atharvashira_upanishad

Categoria: Upanishad

Locazione: <http://www.culturavedica.org>

Autore: Tradizione vedica

Linguaggio: Sanscrito

Soggetto: Filosofia/Religione/Induismo

Traslitterazione: <http://www.culturavedica.org>

Correzione: <http://www.culturavedica.org>

Descrizione: 22 di 108, Atharva Veda, Shaiva Upanishad

Ultima revisione: 09 maggio 2018

Accesso: http://www.culturavedica.org/pdf/atharvashira_upanishad

Mail: info@culturavedica.org

Font: Sanskrit 2003

Testo editabile disponibile: info@culturavedica.org

© Quest'opera è stata digitalizzata e messa a disposizione da "CulturaVedica", può essere usata per la ricerca e lo studio personale. Non può essere usata (senza permesso) per scopo promozionale o commerciale.

Aiutate a mantenere il rispetto e lo spirito del sito.

॥ अथर्वशिरोपनिषत् ॥

अथर्ववेदीय शैव उपनिषत् ॥
अथर्वशिरसामर्थमनर्थप्रोचवाचकम् ।
सर्वाधारमनाधारं स्वमात्रत्रैपदाक्षरम् ॥
ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा
भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभि
र्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः
स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः
स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
ॐ देवा ह वै स्वर्गं लोकमायंस्ते रुद्रमपृच्छन्को भवानिति ।
सोऽब्रवीदहमेकः प्रथममासं वर्तामि च
भविष्यामि च नान्यः कश्चिन्मत्तो व्यतिरिक्त इति ।
सोऽन्तरादन्तरं प्राविशत् दिशश्चान्तरं प्राविशत्
सोऽहं नित्यानित्योऽहं व्यक्ताव्यक्तो ब्रह्माब्रह्माहं प्राञ्चः
प्रत्यञ्चोऽहं दक्षिणाञ्च उदञ्चोहं
अपञ्चोऽहं दिशश्च प्रतिदिशश्चाहं
पुमानपुमान् स्त्रियश्चाहं गायत्र्यहं सावित्र्यहं
त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप् चाहं छन्दोऽहं गार्हपत्यो
दक्षिणाग्निराहवनीयोऽहं सत्योऽहं गौरहं
गौर्यहमृगहं यजुहं सामाहमथर्वाङ्गिरसोऽहं
ज्येष्ठोऽहं श्रेष्ठोऽहं वरिष्ठोऽहमापोऽहं तेजोऽहं
गृह्योहं अरण्योऽहमक्षरमहं क्षरमहं पुष्करमहं
पवित्रमहमुग्रं च मध्यं च बहिश्च
पुरस्ताज्ज्योतिरित्यहमेव सर्वभ्यो मामेव स सर्वः समां यो
मां वेद स सर्वान्देवान्वेद सर्वाश्च वेदान्ताज्ञानापि
ब्रह्म ब्राह्मणैश्च गां गोभिर्ब्राह्मणान्ब्राह्मणेन
हविर्हविषा आयुरायुषा सत्येन सत्यं धर्मण धर्मं
तर्पयामि स्वेन तेजसा ।
ततो ह वै ते देवा रुद्रमपृच्छन् ते देवा रुद्रमपश्यन् ।
ते देवा रुद्रमध्यायन् ततो देवा ऊर्ध्ववाहवो रुद्रं

स्तुवन्ति ॥ १ ॥

ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च ब्रह्मा तस्मै वै नमोनमः ॥ १ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान् यश्च विष्णुस्तस्मै वै नमोनमः ॥ २ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च स्कन्दस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ३ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चेन्द्रस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ४ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चाग्निस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ५ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च वायुस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ६ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च सूर्यस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ७ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च सोमस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ८ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्ये चाष्टौ ग्रहास्तस्मै वै नमोनमः ॥ ९ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्ये चाष्टौ प्रतिग्रहास्तस्मै वै नमोनमः ॥ १० ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च भूस्तस्मै वै नमोनमः ॥ ११ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च भुवस्तस्मै वै नमोनमः ॥ १२ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च स्वस्तस्मै वै नमोनमः ॥ १३ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च महस्तस्मै वै नमोनमः ॥ १४ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्या च पृथिवी तस्मै वै नमोनमः ॥ १५ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चान्तरिक्षं तस्मै वै नमोनमः ॥ १६ ॥
यो वै रुद्रः स भगवान्या च द्यौस्तस्मै वै नमोनमः ॥ १७ ॥

॥ atharvaśiropaniṣat ॥

atharvavedīya śaiva upaniṣat ॥
atharvaśirasāmarthamanarthaprocavācakam ॥
sarvādhāramanādhāraṃ svamātratraipadākṣaram ॥
oṃ bhadraṃ karṇebhiḥ śṛṇuyāma devā
bhadraṃ paśyemākṣabhiryajatrāḥ ॥
sthirairāṅgaistuṣṭuvāṃsastanūbhi
rvyaśema devahitaṃ yadāyuh ॥
svasti na indro vṛddhaśravāḥ
svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ ॥
svasti nastārkyo ariṣṭanemiḥ
svasti no bṛhaspatirdadhātu ॥
oṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥
oṃ devā ha vai svargaṃ lokamāyaṃste rudramapṛcchanko bhavāniti ॥
so:braṛīdahamekaḥ prathamamāsaṃ vartāmi ca
bhaviśyāmi ca nānyaḥ kaścinmatto vyatirikta iti ॥
so:ntarādantaraṃ praviśat diśāścāntaraṃ praviśat
so:haṃ nityānityo:haṃ vyaktāvyaḥ brahmābrahmāhaṃ prāñcaḥ
pratyañco:haṃ dakṣiṇāñca udañcohaṃ
adhaścordhvaṃ cāhaṃ diśāśca pratidiśāścāhaṃ
pumānapumān striyaścāhaṃ gāyatryahaṃ sāvitryahaṃ
triṣṭubjagatyanuṣṭup cāhaṃ chando:haṃ gārhapatyo
dakṣiṇāgnirāhavanīyo:haṃ satyo:haṃ gaurahaṃ
gauryahamrgahaṃ yajurahaṃ sāmāhamatharvāṅgiraso:'haṃ
jyeṣṭho:haṃ śreṣṭho:haṃ varīṣṭho:hamāpo:haṃ tejo:haṃ
guhyaḥamaṃraṇyo:hamakṣaramahaṃ kṣaramahaṃ puṣkaramahaṃ
pavitramahamugraṃ ca madhyaṃ ca bahiśca
purastājyotirityahameva sarvebhyo māmeva sa sarvaḥ samāṃ yo
mām veda sa sarvāṇdevāṇvedā sarvāṃśca vedānsāṅgānapi
brahma brāhmaṇaiśca gāṃ gobhirbrāhmāṇānbrahmaṇena
havirhaviṣā āyurāyūṣā satyena satyaṃ dharmeṇa dharmāṃ
tarpayāmi svena tejasā ॥
tato ha vai te devā rudramapṛcchan te devā rudramapaśyan ॥
te devā rudramadhyāyan tato devā ūrdhvaḥbāhavo rudraṃ

stuvanti ॥ 1 ॥

oṃ yo vai rudraḥ sa bhagavānyaśca brahmā tasmai vai namonamaḥ ॥ 1 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavān yaśca viṣṇustasmai vai namonamaḥ ॥ 2 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaśca skandastasmai vai namonamaḥ ॥ 3 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaścendrastasmai vai namonamaḥ ॥ 4 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaścāgnistasmai vai namonamaḥ ॥ 5 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaśca vāyustasmai vai namonamaḥ ॥ 6 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaśca sūryastasmai vai namonamaḥ ॥ 7 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaśca somastasmai vai namonamaḥ ॥ 8 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānye cāṣṭau grahāstasmai vai namonamaḥ ॥ 9 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānye cāṣṭau pratigrahāstasmai vai namonamaḥ ॥ 10 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyacca bhūstasmai vai namonamaḥ ॥ 11 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyacca bhuvastasmai vai namonamaḥ ॥ 12 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyacca svastasmai vai namonamaḥ ॥ 13 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyacca mahastasmai vai namonamaḥ ॥ 14 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyā ca pṛthivī tasmai vai namonamaḥ ॥ 15 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyaccāntarikṣaṃ tasmai vai namonamaḥ ॥ 16 ॥
yo vai rudraḥ sa bhagavānyā ca dyaustasmai vai namonamaḥ ॥ 17 ॥

यो वै रुद्रः स भगवान्याश्चापस्तरस्मै वै नमोनमः ॥ १८ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च तेजस्तस्मै वै नमोनमः ॥ १९ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च कालस्तस्मै वै नमोनमः ॥ २० ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च यमस्तस्मै वै नमोनमः ॥ २१ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च मृत्युस्तस्मै वै नमोनमः ॥ २२ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्चापस्मै वै नमोनमः ॥ २३ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्चाकाशं तस्मै वै नमोनमः ॥ २४ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च विश्वं तस्मै वै नमोनमः ॥ २५ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्याच्च स्थूलं तस्मै वै नमोनमः ॥ २६ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सूक्ष्मं तस्मै वै नमोनमः ॥ २७ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च शुक्लं तस्मै वै नमोनमः ॥ २८ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च कृष्णं तस्मै वै नमोनमः ॥ २९ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च कृत्स्नं तस्मै वै नमोनमः ॥ ३० ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सत्यं तस्मै वै नमोनमः ॥ ३१ ॥
 यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सर्वं तस्मै वै नमोनमः ॥ ३२ ॥

॥ २ ॥

भूस्ते आदिर्मध्यं भुवः स्वस्ते शीर्षं विश्वरूपोऽसि
 ब्रह्मैकस्त्वं द्विधा त्रिधा
 वृद्धिस्तं शान्तिस्त्वं पुष्टिस्त्वं हुतमहुतं दत्तमदत्तं
 सर्वमसर्वं विश्वमविश्वं
 कृतमकृतं परमपरं परायणं च त्वम् ।
 अपाम सोमममृता अभूमागन्म ज्योतिरविदाम देवान् ।
 किं नूनमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृतं मार्त्यस्य ।
 सोमसूर्यपुरस्तात् सूक्ष्मः पुरुषः ।
 सर्वं जगद्धितं वा एतदक्षरं प्राजापत्यं सूक्ष्मं
 सौम्यं पुरुषं ग्राह्यमग्राह्येण भावं भावेन सौम्यं
 सौम्येन सूक्ष्मं सूक्ष्मेण वायव्यं वायव्येन ग्रसति स्वेन
 तेजसा तस्मादुपसंहर्त्रे महाग्रासाय वै नमो नमः ।
 हृदिस्था देवताः सर्वा हृदि प्राणाः प्रतिष्ठिताः ।
 हृदि त्वमसि यो नित्यं तिष्ठो मात्राः परस्तु सः ।
 तस्योत्तरतः शिरो
 दक्षिणतः पादौ च उत्तरतः स ओङ्कारः य ओङ्कारः स प्रणवः
 यः प्रणवः स सर्वव्यापी यः सर्वव्यापी सोऽनन्तः
 योऽनन्तस्तत्तारं यत्तारं तत्सूक्ष्मं तच्छुक्लं
 यच्छुक्लं तद्वैद्युतं यद्वैद्युतं तत्परं ब्रह्म यत्परं
 ब्रह्म स एकः य एकः स रुद्रः य रुद्रः यो रुद्रः स ईशानः य
 ईशानः स भगवान् महेश्वरः ॥ ३ ॥
 अथ कस्मादुच्यते ओङ्कारो यस्मादुच्चार्यमाण एव
 प्राणानूर्ध्वमुक्त्वा मयति तस्मादुच्यते ओङ्कारः ।
 अथ कस्मादुच्यते प्रणवः यस्मादुच्चार्यमाण एव
 ऋग्यजुःसामाथर्वीङ्गिरसं ब्रह्म ब्राह्मणेभ्यः प्रणामयति
 नामयति च तस्मादुच्यते प्रणवः ।
 अथ कस्मादुच्यते सर्वव्यापी यस्मादुच्चार्यमाण एव
 सर्वालोकान्व्याप्नोति स्नेहो यथा पल्लपिण्डमिव
 शान्तरूपमोतप्रोतमनुप्राप्तो व्यतिषक्तश्च तस्मादुच्यते सर्वव्यापी ।
 अथ कस्मादुच्यतेऽनन्तो यस्मादुच्चार्यमाण एव
 तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्चास्यान्तो नोपलभ्यते तस्मादुच्यतेऽनन्तः ।
 अथ कस्मादुच्यते तारं यस्मादुच्चार्यमाण एव
 गर्भजन्मव्याधिजरा मरणसंसारमहाभयात्तारयति त्रायते
 च तस्मादुच्यते तारम् ।
 अथ कस्मादुच्यते शुक्लं यस्मादुच्चार्यमाण एव क्लृन्दते
 क्लामयति च तस्मादुच्यते शुक्लम् ।
 अथ कस्मादुच्यते सूक्ष्मं यस्मादुच्चार्यमाण एव सूक्ष्मो
 भूत्वा शरीराण्यधि तिष्ठति सर्वाणि चाङ्गान्यमिमृशति
 तस्मादुच्यते सूक्ष्मम् ।

yo vai rudrah sa bhagavānyāścāpastasmai vai namonamaḥ || 18 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca tejastasmai vai namonamaḥ || 19 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyaśca kālastasmai vai namonamaḥ || 20 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyaśca yamastasmai vai namonamaḥ || 21 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyaśca mṛtyustasmai vai namonamaḥ || 22 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyaccāmrtaṃ tasmai vai namonamaḥ || 23 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyaccākāśaṃ tasmai vai namonamaḥ || 24 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca viśvaṃ tasmai vai namonamaḥ || 25 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca sthūlaṃ tasmai vai namonamaḥ || 26 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca sūkṣmaṃ tasmai vai namonamaḥ || 27 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca śuklaṃ tasmai namonamaḥ || 28 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca kṛṣṇaṃ tasmai vai namonamaḥ || 29 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca kṛtsnaṃ tasmai vai namonamaḥ || 30 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca satyaṃ tasmai vai namonamaḥ || 31 ||
 yo vai rudrah sa bhagavānyacca sarvaṃ tasmai vai namonamaḥ || 32 ||

|| 2 ||

bhūste ādirmadhyam bhuvah svaste śīrṣaṃ viśvarūpo:'si
 brahmaikastvaṃ dvidhā tridhā
 vṛddhistam śāntistvaṃ puṣṭistvaṃ hutamahutaṃ dattamadattaṃ
 sarvamasarvaṃ viśvamaviśvaṃ
 kṛtamakṛtaṃ paramaparaṃ parāyaṇaṃ ca tvam |
 apāma somamamṛta abhūmāganna jyotiravidāma devān |
 kiṃ nūnamasmānkr̥ṇavadarātiḥ kimu dhūrtiramṛtaṃ mārtyaśya |
 somasūryapurastāt sūkṣmaḥ puruṣaḥ |
 sarvaṃ jagaddhitaṃ vā etadakṣaraṃ prājāpatyaṃ sūkṣmaṃ
 saumyaṃ puruṣaṃ grāhyamagrāhyeṇa bhāvaṃ bhāvena saumyaṃ
 saumyena sūkṣmaṃ sūkṣmeṇa vāyavyaṃ vāyavyena grasati svena
 tejasā tasmādupasaṃhartre mahāgrāsāya vai namo namaḥ |
 hṛdisthā devatāḥ sarvā hṛdi prāṇāḥ pratiṣṭhitāḥ |
 hṛdi tvamasi yo nityaṃ tisro mātṛāḥ parastu saḥ |
 tasyottarataḥ śiro
 dakṣiṇataḥ pādau ya uttarataḥ sa oṅkāraḥ ya oṅkāraḥ sa praṇavaḥ
 yaḥ praṇavaḥ sa sarvavyāpī yaḥ sarvavyāpī so:nantaḥ
 yo:nantastattāraṃ yattāraṃ tatsūkṣmaṃ tacchuklaṃ
 yacchuklaṃ tadvaidyutaṃ yadvaidyutaṃ tatparaṃ brahma yatparaṃ
 brahma sa ekaḥ ya ekaḥ sa rudrah ya rudrah yo rudrah sa īśānaḥ ya
 īśānaḥ sa bhagavān maheśvaraḥ || 3 ||
 atha kasmāducyata oṅkāro yasmāduccāryamāṇa eva
 prāṇānūrdhvamutkrāmayati tasmāducyate oṅkāraḥ |
 atha kasmāducyate praṇavaḥ yasmāduccāryamāṇa eva
 ṛgyajuḥsāmātharvāṅgirasam brahma brāhmaṇebhyaḥ praṇāmayati
 nāmayati ca tasmāducyate praṇavaḥ |
 atha kasmāducyate sarvavyāpī yasmāduccāryamāṇa eva
 sarvāṃlokānvyaṅnoti sneho yathā palalapiṇḍamiva
 śāntarūpamotaprotamanuprāpto vyatiṣaktaśca tasmāducyate sarvavyāpī |
 atha kasmāducyate:'nanto yasmāduccāryamāṇa eva
 tiryagūrdhvamadhastāccāsyānto nopalabhyate tasmāducyate:nantaḥ |
 atha kasmāducyate tāraṃ yasmāduccāramāṇa eva
 garbhajanmavyādhijarāmarāṇasāmsāramahābhayāttārayati trāyate
 ca tasmāducyate tāraṃ |
 atha kasmāducyate śuklaṃ yasmāduccāryamāṇa eva klandate
 klāmayati ca tasmāducyate śuklam |
 atha kasmāducyate sūkṣmaṃ yasmāduccāryamāṇa eva sūkṣmo
 bhūtvā śārīrānyadhitiṣṭhati sarvāṇi cāṅgānyamimṛśati
 tasmāducyate sūkṣmam |

अथ कस्मादुच्यते वैद्युतं यस्मादुच्चार्यमाण एव व्यक्ते
महति तमसि द्योतयति तस्मादुच्यते वैद्युतम् ।
अथ कस्मादुच्यते परं ब्रह्म यस्मात्परमपरं परायणं च
बृहद्ब्रह्मत्वा बृहदयति तस्मादुच्यते परं ब्रह्म ।
अथ कस्मादुच्यते एकः यः सर्वान्प्राणान्संभक्ष्य
संभक्षणेनाजः संसृजति विसृजति तीर्थमेके व्रजन्ति
तीर्थमेके दक्षिणाः प्रत्यञ्च उदञ्चः
प्राञ्चोऽभिप्रजन्त्येके तेषां सर्वेषामिह सद्गतिः ।
साकं स एको भूतश्चरति प्रजानां तस्मादुच्यते एकः ।
अथ कस्मादुच्यते रुद्रः
यस्मादृषिभिर्नान्यैर्भक्तैर्द्रुतमस्य रूपमुपलभ्यते
तस्मादुच्यते रुद्रः ।
अथ कस्मादुच्यते ईशानः यः सर्वान्देवान्नीशते
ईशानीभिर्जननीभिश्च परमशक्तिभिः ।
अमित्वा शूर णो नुमो दुग्धा इव धेनवः ।
ईशानमस्य जगतः
स्वर्दशमीशानमिन्द्र तस्थिष इति तस्मादुच्यते ईशानः ।
अथ कस्मादुच्यते भगवान्महेश्वरः यस्माद्भक्ता ज्ञानेन
भजन्यनुगृह्णाति च वाचं संसृजति विसृजति च
सर्वान्भावान्परित्यज्यात्मज्ञानेन योगेश्वर्येण महति महीयते
तस्मादुच्यते भगवान्महेश्वरः ।
तदेतद्रुद्रचरितम् ॥ ४ ॥
एको ह देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वे ह जातः स उ गर्भे अन्तः ।
स एव जातः जनिष्यमाणः प्रत्यङ्गनास्तिष्ठति सर्वतोमुखः ।
एको रुद्रो न द्वितीयाय तस्मै य इमांल्लोकान्नीशते ईशानीभिः ।
प्रत्यङ्गनास्तिष्ठति संचुकोचान्तकाले संसृज्य विश्वा भुवनानि गोप्ता ।
यो योनिं योनिमधितिष्ठतित्येको येनेदं सर्वं विचरति सर्वम् ।
तमीशानं पुरुषं देवमीळ्यं निचाप्येमां शान्तिमत्यन्तमेति ।
क्षमां हित्वा हेतुजालास्य मूलं बुद्ध्या संचितं स्थापयित्वा तु रुद्रे ।
रुद्रमेकत्वमाहुः शाश्वतं वै पुराणमिषमूर्जेण
पशवोऽनुनामयन्तं मृत्युपाशान् ।
तदेतेनात्मन्नेतेनार्धचतुर्थेन मात्रेण शान्तिं संसृजन्ति
पशुपाशविमोक्षणम् ।
या सा प्रथमा मात्रा ब्रह्मदेवत्या रक्ता वर्णेन यस्तां
ध्यायते नित्यं स गच्छेत्ब्रह्मपदम् ।
या सा द्वितीया मात्रा विष्णुदेवत्या कृष्णा वर्णेन
यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेद्वैष्णवं पदम् ।
या सा तृतीया मात्रा ईशानदेवत्या कपिला वर्णेन यस्तां
ध्यायते नित्यं स गच्छेदैशानं पदम् ।
या सार्धचतुर्थी मात्रा सर्वदेवत्याऽव्यक्तीभूता खं
विचरति शुद्धा स्फटिकसन्निभा वर्णेन यस्तां ध्यायते
नित्यं स गच्छेत्पदमनामयम् ।
तदेतदुपासीत मुनयो वाग्बदन्ति न तस्य ग्रहणमयं पन्था
विहित उत्तरेण येन देवा यान्ति येन पितरो येन ऋषयः
परमपरं परायणं चिति ।
वालाग्रमात्रं हृदयस्य मध्ये विश्वं देवं जातरूपं वरेण्यम् ।
तमात्मस्थं येनु पश्यन्ति धीरास्तेषां शान्तिर्भवति नेतरेषाम् ।
यस्मिन्द्रोद्यं यां च तृष्णां क्षमां चाक्षमां हित्वा हेतुजालस्य मूलम् ।
बुद्ध्या संचितं स्थापयित्वा तु रुद्रे रुद्रमेकत्वमाहुः ।
रुद्रो हि शाश्वतेन वै पुराणेनेषमूर्जेण तपसा नियन्ता ।
अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति भस्म स्थलमिति भस्म
व्योमेति भस्म सर्वह वा इदं भस्म मन एतानि
चर्क्षुषि यस्माद्गतमिदं पाशुपतं यद्भस्म नाङ्गानि
संसृशेत्समाद्ब्रह्म तदेतत्पाशुपतं पशुपाश विमोक्षणाय ॥ ५ ॥
योऽग्नौ रुद्रो योऽप्स्वन्तर्ष ओषधीर्वीरुध आविवेश ।
य इमा विश्वा भुवनानि चक्रुपे तस्मै रुद्राय नमोऽस्तवग्रये ।

atha kasmāducyate vaidyutaṃ yasmāduccāryamāṇa eva vyakte
mahati tamasi dyotayati tasmāducyate vaidyutam |
atha kasmāducyate paraṃ brahma yasmātparamaparam parāyaṇaṃ ca
bṛhadbṛhatyā bṛṃhayati tasmāducyate paraṃ brahma |
atha kasmāducyate ekaḥ yaḥ sarvānprāṇānsambhakṣya
sambhakṣaṇenājah saṃsṛjati visṛjati tīrthameke vrajanti
tīrthameke dakṣiṇāḥ pratyañca udañcaḥ
prāñco:bhivrajantyeke teṣāṃ sarveṣāmiha sadgatiḥ |
sākaṃ sa eko bhūtaścarati prajānāṃ tasmāducyata ekaḥ |
atha kasmāducyate rudraḥ
yasmādṛṣibhīrnānyairbhaktairdrutamasya rūpamupalabhyate
tasmāducyate rudraḥ |
atha kasmāducyate īśānaḥ yaḥ sarvāndevānīśate
īśānībhīrjananībhiṣca paramaśaktibhiḥ |
amitvā śūra ṇo numo dugdhā iva dhenavaḥ |
īśānamasya jagataḥ
svardṛśamīśānamindra tasthiṣa iti tasmāducyate īśānaḥ |
atha kasmāducyate bhagavānmaheśvaraḥ yasmādbhaktā jñānena
bhajantyanugrḥṇāti ca vācaṃ saṃsṛjati visṛjati ca
sarvānbhāvānparityajyātmañānena yogeśvairyena mahati mahīyate
tasmāducyate bhagavānmaheśvaraḥ |
tadetadrudracaritam || 4 ||
eko ha devaḥ pradiśo nu sarvāḥ pūrvo ha jātaḥ sa u garbhe antaḥ |
sa eva jātaḥ janiṣyamāṇaḥ pratyañjanāstiṣṭhatai sarvatomukhaḥ |
eko rudro na dvitīyāya tasmai ya imāṃllokānīśata īśānībhiḥ |
pratyañjanāstiṣṭhatai saṃcukocāntakāle saṃsṛjya viśvā bhuvanāni goptā |
yo yoniṃ yonimadhiṣṭhataityeko yenedaṃ sarvaṃ vicarati sarvaṃ |
tamīśānaṃ puruṣaṃ devamīḍyaṃ nicāyemāṃ śāntimatyantameti |
kṣamāṃ hitvā hetujālasya mūlaṃ buddhyā saṃcītaṃ sthāpayitvā tu rudre |
rudramekatvamāhuḥ śāśvataṃ vai purāṇamiṣamūrjeṇa
paśavo:nunāmayantaṃ mṛtyupāśān |
tadetenātmannetenārdhacaturthena mātṛeṇa śāntiṃ saṃsṛjanti
paśupāśavimokṣaṇam |
yā sā prathamā mātṛā brahmadevatyā raktā varṇena yastāṃ
dhyāyate nityaṃ sa gacchetbrahmapadam |
yā sā dvitīyā mātṛā viṣṇudevatyā kṛṣṇā varṇena
yastāṃ dhyāyate nityaṃ sa gacchedvaiṣṇavaṃ padam |
yā sā tṛtīyā mātṛā īśānadevatyā kapilā varṇena yastāṃ
dhyāyate nityaṃ sa gacchedaiśānaṃ padam |
yā sār dhacaturthī mātṛā sarvadevatyā:vyaktībhūtā khaṃ
vicarati śuddhā sphaṭikasannibhā varṇena yastāṃ dhyāyate
nityaṃ sa gacchetpadamanāmayam |
tadetadupāśīta munayo vāgvadanti na tasya grahaṇamayaṃ panthā
vihita uttareṇa yena devā yānti yena pitaro yena ṛṣayaḥ
paramaparam parāyaṇaṃ ceti |
vālāgramātraṃ hṛdayasya madhye viśvaṃ devaṃ jātarūpaṃ vareṇyam |
tamātmasthaṃ yenu paśyanti dhīrāsteṣāṃ śāntirbhavati netareṣāṃ |
yasminkrodhaṃ yāṃ ca tṛṣṇāṃ kṣamāṃ cākṣamāṃ hitvā hetujālasya mūlam |
buddhyā saṃcītaṃ sthāpayitvā tu rudre rudramekatvamāhuḥ |
rudro hi śāśvataena vai purāṇeneṣamūrjeṇa tapasā niyantā |
agnirīti bhasma vāyurīti bhasma jalamīti bhasma sthalamīti bhasma
vyometi bhasma sarvaṃha vā idam bhasma mana etāni
cakṣūṃṣi yasmādvratamidam pāśupataṃ yadbhasma nāṅgāni
saṃsṛṣettasmādbrahma tadetatpāśupataṃ paśupāśa vimokṣaṇāya ||5||
yo:gnau rudro yo:'psvantarya oṣadhīrvīrudha āviveśa |
ya imā viśvā bhuvanāni cakṛpe tasmai rudrāya namo:stvagnaye |

यो रुद्रोऽग्नौ यो रुद्रोऽप्स्वन्तयो ओषधीर्वीरुध आविवेश ।
 यो रुद्र इमा विश्वा भुवनानि चक्रुपे तस्मै रुद्राय नमोनमः ।
 यो रुद्रोऽप्सु यो रुद्र ओषधीषु यो रुद्रो वनस्पतिषु ।
 येन रुद्रेण जगद्ूर्ध्वधारितं पृथिवी द्विधा त्रिधा धर्ता
 धारिता नागा येऽन्तरिक्षे तस्मै रुद्राय वै नमोनमः ।
 मूर्धानमस्य संसेव्याप्यथर्वा हृदयं च यत् ।
 मस्तिष्कादूर्ध्वं प्रेरयत्यवमानोऽधिशीर्षतः ।
 तद्वा अथर्वणः शिरो देवकोशः समुज्झितः ।
 तत्प्राणोऽभिरक्षति शिरोऽन्तमथो मनः ।
 न च दिवो देवजनेन गुप्ता न चान्तरिक्षाणि न च भूम इमाः ।
 यस्मिन्निदं सर्वमोतप्रोतं तस्मादन्यन्न परं किञ्चनास्ति ।
 तस्मात्पूर्वं न परं तदस्ति न भूतं नोत भव्यं यदासीत् ।
 सहस्रपादेकमूर्धा व्याप्तं स एवेदमावरीवर्ति भूतम् ।
 अक्षरात्संजायते कालः कालाद्वापक उच्यते ।
 व्यापको हि
 भगवान् रुद्रो भोगायमनो यदा शेते रुद्रस्तदा संहार्यते प्रजाः ।
 उच्च्वासिते तमो भवति तमस आपोऽप्स्वङ्गुल्या मथिते
 मथितं शिशिरे शिशिरं मथ्यमानं फेनं भवति फेनादण्डं
 भवत्यण्डाद्ब्रह्मा भवति ब्रह्मणो वायुः वायोरोङ्कारः
 ॐकारात्सावित्री सावित्या गायत्री गायत्र्या लोका भवन्ति ।
 अर्चयन्ति तपः सत्यं मधु क्षरन्ति यद्भुवम् ।
 एतद्धि परमं तपः ।
 आपोऽज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो नम इति ॥ ६ ॥
 य इदमथर्वशिरो ब्राह्मणोऽधीते अश्रोत्रियः श्रोत्रियो भवति
 अनुपनीत उपनीतो भवति सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो
 भवति स सूर्यपूतो भवति स सर्वदेवैर्ज्ञातो भवति स
 सर्वदेवैरनुध्यातो भवति स सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो
 भवति तेन सर्वैः क्रतुभिरिष्टं भवति गायत्र्याः
 षष्टिसहस्राणि जप्तानि भवन्ति इतिहासपुराणानां
 रुद्राणां शतसहस्राणि जप्तानि भवन्ति ।
 प्रणवानामयुतं जप्तं भवति ।
 स चक्षुषः पङ्क्तिं पुनाति ।
 आ सप्तमात्पुरुषयुगान्पुनातीत्याह भगवानथर्वशिरः
 सकृज्जत्सैव शुचिः स पूतः कर्मण्यो भवति ।
 द्वितीयं जप्त्वा गणाधिपत्यमवाप्नोति ।
 तृतीयं जप्त्वा मेवानुप्रविशत्यो सत्यमो सत्यमो सत्यम् ॥ ७ ॥
 ॐ भद्रं कर्णेभिरिति शान्तिः ॥
 ॥ इत्यथर्वशिरउपनिषत्समाप्ता ॥

yo rudro:gnau yo rudro:'psvantaryo oṣadhīrvīrudha āviveśa |
 yo rudra imā viśvā bhuvanāni cakṛpe tasmai rudrāya namonamaḥ |
 yo rudro:psu yo rudra oṣadhīṣu yo rudro vanaspatiṣu |
 yena rudreṇa jagadūrdhvadhāritam pṛthivī dvidhā tridhā dhartā
 dhāritā nāgā ye:'ntarikṣe tasmai rudrāya vai namonamaḥ |
 mūrdhānamasya saṁsevyāpyatharvā hṛdayam ca yat |
 mastiṣkādūrdhvam prerayatyavamāno:dhīśīrṣataḥ |
 tadvā atharvaṇaḥ śīro devakośaḥ samujjhitaḥ |
 tatpṛāṇo:bhirakṣati śīro:ntamatho manaḥ |
 na ca divo devajanena guptā na cāntarikṣāṇi na ca bhūma imāḥ |
 yasminnidaṁ sarvamotaprotam tasmādanyanna param kiñcanāsti |
 tasmātpūrvaṁ na param tadasti na bhūtam nota bhavyam yadāsīt |
 sahasrapādekamūrdhnā vyāptam sa evedamāvarīvartī bhūtam |
 akṣarātsaṁjāyate kālaḥ kālādvyaṅpaka ucyate |
 vyāpako hi
 bhagavānrudro bhogāyamano yadā śete rudrastadā saṁhāryate prajāḥ |
 ucchvāsīte tamo bhavati tamasa āpo:psvaṅgulyā mathite
 mathitam śīśīre śīśīraṁ mathyamānaṁ phenam bhavati phenādaṅḍam
 bhavatyāṅḍādbrahmā bhavati brahmaṇo vāyuh vāyoroṅkārah
 oṃkāraṭsāvitrī sāvityā gāyatrī gāyatrīyā lokā bhavanti |
 arcayanti tapaḥ satyaṁ madhu kṣaranti yadbhuvam |
 etaddhi paramaṁ tapaḥ |
 āpo: jyotī raso:mṛtaṁ brahma bhūrbhuvāḥ svarō nama iti || 6||
 ya idamatharvaśīro brāhmaṇo:'dhīte aśrotriyaḥ śrotriyo bhavati
 anupānīta upanīto bhavati so:'gnipūto bhavati sa vāyupūto
 bhavati sa sūryapūto bhavati sa sarverdevairjñāto bhavati sa
 sarvairvedairanudhyāto bhavati sa sarveṣu tīrtheṣu snāto
 bhavati tena sarvaiḥ kratubhīrīṣṭam bhavati gāyatrīyāḥ
 ṣaṣṭisahasrāṇi japtāni bhavanti itihāsapurāṇānaṁ
 rudrāṇāṁ śatasahasrāṇi japtāni bhavanti |
 praṇavānāmayaṭam japtaṁ bhavati |
 sa cakṣuṣaḥ paṅktiṁ punāti |
 ā saptamātpuruṣayugānpunātītyāha bhagavānatharvaśīraḥ
 sakṛjjaptvaiva śuciḥ sa pūtaḥ karmaṇyo bhavati |
 dvitīyaṁ japtvā gaṅādhīpatyamavāpnoti |
 tṛtīyaṁ japtvaivamevānupraviśatyom satyamom satyamom satyam || 7||
 oṃ bhadraṁ karṇebhīrīti śāntiḥ ||
 || ityatharvaśīra:upanīṣatsamāptā ||